

Saygıdeğer Kraliçe Beatrix'e

(Ahmet Mercan'ın Hollanda Kraliçesi'ne Ötenazi Hakkı'nın yasalaşmaması için yazdığı mektup) -ADALET ARAYIŞINDA İNSAN HAKLARI Kitabından-

Aynı zaman kesiti ve aynı gökyüzünü kullanmaktan doğan sorumlulukla yazıyorum. Hollanda Senato'sunun "ötenazi hakkı"nın yasalaştırdığı, tarafınızdan onaylanınca yürürlüğe gireceği haberini gazetelerden okudum.

İnsan olmanın ortak paydasından kalkarak, bir insan hakları savunucusu olarak üzerime düşen sorumluluk dolayısıyla bu mektubu yazma mesuliyetini hissettim.

Şüphesiz meclislerin aldığı kararlar önemlidir. Ancak, "yaşama hakkı"nın oylamaya sunulması "sarsıcı" bir durumdur. İnsan hayatının son bulmasına karar verenlerin o insanın dünyaya gelmesinde nasıl bir kararları olmuştur?

Yaşama hakkı bütün temel hakların anasıdır. Bu hakkı insanın elinden alacak hiçbir oylama meşru olamaz.

"Suçsuz bir insanı öldürmek tüm insanlığı öldürmek gibidir." Yeryüzüne gelmiş her insan, bir başka insanda olmayan özgünlükle, insanlık ailesinin bir parçasıdır. Yaratılmışlığın eşitliği içinde suçsuz bir insanın, bu dünyadan gitme kararını bir başka eşit veya eşitler nasıl verebilir?

İnsanların kendi hayatlarına son verme arzusu itildikleri durumla ilgilidir. İnsanlar, içinde buldukları şartlardan kurtaracak bir el uzanmadığında, toplumdan bir nevi intikam alma duygusu içinde ölümü istemektedirler. İnsanların intihar ortamına itilmesinde toplum ve devlet yetersizliği, ihmali söz konusudur.

İntihar ve onun düşük yoğunluklu hali ötenazi, bir hak olamaz! Hak özünde olumlu bir olguyu barındırır. Negatif tercihler hak bahsinde ele alınması isabetli bir tutum olmasa gerek.

İnsanların yaşlanmalarının veya hasta olmalarının suç olgusu olarak algılanması ötenaziye ortaya çıkarmaktadır. İnsanlar arası sevgi bağlarının kopması, merhametin kurumlara yansımaması şairin; "İnsanlar gökte uçtu, yerde öldüler" tespitini doğrulamaktadır.

Ancak, sosyal-hukuk devletinin görevi yeryüzünden insan eksiltmek olmamalı; aksine acı-ları dindiren, hastaları yaşlıları hoş tutan ortamları hazırlamalıdır.

Genç ve sağlıklı dönemlerinde topluma katkıda bulunan bu insanların yaşlı ve hasta dönemlerinde eskimiş bir eşya gibi kendilerini algılamalarına izin vermeyelim. Dünya küçük bir rüya. Hiç kimse kalmak istese de kalmaz burada. Hepimiz yolcuyuz. Hepimizi toprak eşitleyecek.

Hiç kimse, bir diđerini yok ederek mutluluđu bulamaz.

Her saniye, sonsuz yapabilirliği taşıdığı için hayat güzeldir.

Hava bize bahşedilmiştir. Su öyle, mavi öyle... Bir başkasının hava “alma” hakkını oylayabilir miyiz?

Şefkat ve merhametin odak noktası, “anne” olmanın avantajıyla bu kararı onaylamayarak insan onurunu koruyacağınızı umuyorum.

Ahmet MERCAN